

AFTERglow

ProgLog

Wat een week ... CD

PETER GABRIEL - Plays Live (1983/2006)

Volgende week ...

... treedt **Peter Gabriel** weer eens op in Nederland. Enigszins onduidelijk wat zijn setlist zal zijn. Toch niet die covers? Of toch een integrale uitvoering van 'So'? Nieuw werk zal het niet zijn want hij heeft al lange tijd niets meer opgenomen. Daarom terug in de tijd.

'Plays Live' is een fenomenaal live-album, waarvan ik de setlist ooit zelf mocht aanschouwen tijdens Torhour/Werchter. Een band op zijn top met David Rhodes, Larry Fast, Jerry Marotta, Tony Levin en de meester zelf. Briljante soms enigszins mystieke uitvoeringen van o.a. 'The Rhythm of the Heat', 'Family Snapshot', 'Intruder', 'San Jacinto', 'Humdrum', 'Shock the Monkey' en ga zo maar door.

Wat ik nooit heb begrepen is waarom de tracklist op de CD-release van een aantal jaren terug afwijkt van het dubbelvinyl dat in 1983 werd uitgebracht. Er missen tracks en nummers staan in een andere volgorde. Vreemd en onnodig. Ik beroep mij dan ook regelmatig op deze dubbel-LP: een onovertroffen liveregistratie van een bijzondere artiest. **Harry de Vries (wat een week 37)**

Gepubliceerd door AFTERglow op 22-9-13

Renaissance - Grandine il Vento (2013)

Label: Symphonic Rock Recordings

Bandsite: <http://renaissancetouring.com/>

Running Time: 53:55

Reviewer: Harry 'JoJo' de Vries

Score:

(out of 5 JoJo's)

Renaissance' nieuweling 'Grandine il Vento' is, uiteraard, een eerbetoon aan haar gitarist en belangrijkste componist Michael Dunford. Na de opnames vloog hij van Amerika naar de UK, zat te eten met zijn gezin en kreeg een fatale hersenbloeding. Die nacht, in november 2012, overleed hij. Niet alleen voor zijn gezin maar ook voor Annie Haslam c.s. een drama. Ook zakelijk, er stond een toernee gepland. Daar heeft men een vervanger voor gevonden. Voor de uitzonderlijke compositorische kwaliteiten van Dunford zal dat niet mogelijk zijn. De release van dit prachtige album - alle acht tracks van Dunford's hand en alle teksten van Haslam - heeft hij dus niet meer meegemaakt.

Als er één band is die symfo volgens de definitie maakt is het wel Renaissance: op principes uit de klassieke muziek en vooral de klassieke symfonieën gebaseerde rock. Met een uniek geluid. Ik ken geen andere band die dit ook maar enigszins benadert. Natuurlijk door de engelachtige stem van Haslam maar zeker ook door het unieke pianospel van de lang geleden vertrokken John Tout. De huidige toetsenist Rave Tesar weet deze manier van spelen sterk te kopiëren waardoor het unieke bandgeluid geconserveerd wordt.

Natuurlijk zitten er rafeltjes op de stem van Haslam. De hele hoge tonen zal ze waarschijnlijk, zeker live, niet meer bereiken. Dat is onvermijdelijk met het ouder worden. Maar wat er dan overblijft is nog steeds prachtig. In iedere track schittert zij. En dat geldt voor de gehele zeskoppige band, allen klassiek geschoold maar met behoud van virtuositeit en creativiteit, vermeldenswaardig want dat wil op een traditioneel conservatorium weleens

REVIEWS LAST WEEKS

Loading...

THE PSYCHEDELIC ENSEMBLE New 72 minute Concept Album !!!

Order before September 15 for just \$9.99 (retails \$14.99) and receive an autographed CD and signed page of orchestra score. Offer ends September 15, 2013. To order, visit

www.thepsychedelicensemble.com/prerelease.html

A tot Z Reviews

COMING SOON NEW REVIEWS:

Hot Head Show, THE PROG COLLECTIVE, Simak Dialog, QUICKSILVER MESSENGER Service, DARRYL WAY, Corky Laing, THE PSYCHEDELIC ENSEMBLE NEW ALBUM, Steve Miller Tribute, STEVE HILLAGE, I Know You Well Miss Clara, ALLAN HOLDSWORTH and a lot more from ITALY: IL TEMPIO DELLE CLESSIDRE Flower Flesh ANTONIUS REX Arabs in Aspic PSYCHOPRAXIS Fungus IL CERCHIO D'ORO Crowned in Earth AND Ingranaggi della Valle

GLASS ONYON PR

NO PROG BUT SO STRONG

NICK CAVE - Push the Sky Away (2013)
Uniek, relatief ingetogen, briljant

DAVID BOWIE - The Next Day (2013)
Bowie is back, herkenbaar en vitaal!

verloren gaan.

Het album begint sterk met 'Symphony of Light', ik moest even wennen aan het lastige refrein, maar uiteindelijk ontvouwen de twaalf minuten zich als een typische Renaissance-song met rustige delen, up-tempo stukken en symfonische erupties. Iets wat ook geldt voor afsluiter 'The Mystic and the Muse' dat niet zou hebben misstaan op 'Turn of the Cards' (1974) of mijn persoonlijke favoriet 'Scheherazade' (1975). 'Air of Drama' is in de samenhang wat te zoetsappig terwijl 'Waterfall' dat, hoewel ook ingetogen, juist weer niet is. Het titelnummer is onderscheidend door de melancholische tekst en het in het Italiaans gezongen refrein.

Voorts valt de gastrol van Tull's Ian Anderson op, dwarsfluit op 'Cry to the World', en het duet van Haslam met John Wetton in 'Blood Silver Like Moonlight'. Wetton, ook al iemand met een stem die je van verre herkent en die een progtoets toevoegt aan dit verder symfonische album.

Vooraf was ik wat sceptisch. Zou het een tegenvaller worden als er vergeleken zou worden met de hoogwaardige catalogus die de band in 45 jaar heeft opgebouwd? In het geheel niet. 'Grandine il Vento' is een sterk maar ook emotioneel weerzien met een unieke en derhalve ongeëvenaarde band. **Harry 'JoJo' de Vries (09-2013)**

Personnel:

Annie Haslam - lead and backing vocals

Michael Dunford - acoustic guitars and backing vocals

Rave Tesar - piano, keyboards

David J. Keyes - bass, double bass, lead and backing vocals

Jason Hart - keyboards, accordion and backing vocals

Frank Pagano - drums, percussion and backing vocals

Discography (selection):

Renaissance (1969)

Illusion (1970)

Prologue (1972)

Ashes Are Burning (1973)

Turn Of The Cards (1974)

Scheherazade and Other Stories(1975)

Live At Carnegie Hall (1976)

Novella (1977)

Song for all Seasons (1978)

Azure D'or (1979)

Camera Camera (1981)

Timeline (1983)

Tales of 1001 Nights Vol I (1990)

Tales of 1001 Nights Vol II (1990)

Da Capo (1995)

Live at the Royal Albert Hall with the Royal Philharmonic Orchestra (1997)

Tuscany (2001)

In The Land Of The Rising Sun (2002)

Dreams and Omens (2009)

Grandine il Vento (2013)

Geplaatst door AFTERglow op [18.9.13](#)

Wat een week ... CD

COPERNICUS - Worthless! (2013)

Een lichte wending ...

... is waar te nemen op dit nieuwe en sterke album van de avant-garde dichter en muzikant **Copernicus**. Die conclusie trok ik pas enige tijd na ontvangst van deze promo want het doorgronden van Copernicus' muziek neemt altijd tijd in beslag.

Wat is er niet veranderd? De filosofisch getinte teksten, vaak verwijzend naar de Quantum Mechanica - de eerste track gaat hier weer over - en non-existentialistische uitspraken dat de werkelijkheid niet bestaat ("you are not your body", "there is no you", "nothing will ever exist"). Leuk voor aan de borreltafel maar in de praktijk kun je er niet zoveel mee, al scherpen dat soort gedachte-exercities de geest waar het gaat om het geheim van de homo sapiens en zijn context. Ook het experiment is er nog steeds.

Wel veranderd is de uitvoering en daarmee de sfeer van de muziek, die rustiger is, landerig soms, broeierig, nog steeds geënt op de jazz maar

RODRIGUEZ - Cold Facts (1970)

Huiveringwekkende folkrock!

→→→→ **PEAK EXPERIENCE**

Om bij WeekCD's de nadruk te leggen op topalbums heeft de redactie per 140712 de **PEAK EXPERIENCE** ingevoerd. Deze zal gedoseerd en bij meer dan gemiddeld werk worden toegekend.

→→→→ **SEARCH ProgLog AFTERglow**

Wordt geladen...

→→→→ **EARLIER on AFTERglow**

- ▣ [A tot Z Reviews](#)
- ▣ [Beschouwende artikelen](#)
- ▣ [Concert Review](#)
- ▣ [HoestoBlame](#)
- ▣ [Mededelingen Redactie](#)
- ▣ [No Notes No Number](#)
- ▣ [ProgTop40 Ever](#)
- ▣ [Reviewscores uitgelegd](#)
- ▣ [Specials](#)
- ▣ [Wat er nagloeit 2006 Jaarlijsten](#)
- ▣ [Wat er nagloeit 2007 Jaarlijsten](#)
- ▣ [Wat er nagloeit 2008 Jaarlijsten](#)
- ▣ [Wat er nagloeit 2009 Jaarlijsten](#)
- ▣ [Wat er nagloeit 2010 Jaarlijsten](#)
- ▣ [Wat er nagloeit 2011 Jaarlijsten](#)
- ▣ [Wat er nagloeit 2012 Jaarlijsten](#)
- ▣ [Week CD's 2006](#)
- ▣ [Week CD's 2007](#)
- ▣ [Week CD's 2008](#)
- ▣ [Week CD's 2009](#)
- ▣ [Week CD's 2010](#)
- ▣ [Week CD's 2011](#)
- ▣ [Week CD's 2012](#)
- ▣ [Week CD's 2013](#)

ingetogener. Deze wending bevat mij wel. Het biedt de mogelijkheid om dit album ook op te zetten naar mijn huisgenoten bij zijn. Dat hoefde ik bij de vorige, overigens ook uitstekende, albums niet te proberen. Een aanrader. **Harry de Vries (wat een week 36)**

Geplaatst door AFTERglow op [16.9.13](#)

Nik Turner - Space Gypsy (2013)

Label: Purple Pyramid

Bandsite: <http://www.nikturner.com/>

Running Time: 50:40

Reviewer: Harry 'JoJo' de Vries

Score:

(out of 5 JoJo's)

Nik Turner is de saxofonist en een van de vroege leden van spacerockband Hawkwind. Hij bood zich ooit aan als roadie van de band omdat hij een bestelwagen bezat en werd ingelijfd nadat bleek dat hij saxofonist en fluitist was. We spreken dan wel over de jaren 60. Turner heeft inmiddels de respectabele leeftijd van 73 bereikt. Leidt dat gegeven tot ouwelullenmuziek? In het geheel niet want het album 'Space Gypsy' - het valt niet te ontkennen dat Turner dat is - straalt een energie, een drive en een spelplezier uit, daar zou menig jong bandje zich aan kunnen spiegelen.

Dit prima album klinkt uiteraard als Hawkwind en is in die zin niet revolutionair, al zijn de stevige ritmes op gezette tijden eigentijds en schemert er soms iets van een space-rap door. Alle tien composities zijn gezet op een strak ritme waar de synths en Mellotrons, zoals het goede spacerock betaamt, orgastisch omheen cirkelen en vliegen. Bovendien zijn alle tracks voorzien van aanstekelijke refreinen, hetgeen de feestvreugde nog verder vergroot. Niet zo gek want als lid van Hawkwind schreef hij 'all-time favourites' als 'Brainstorm' en 'Master of the Universe'.

Op 'Space Gypsy' wordt Turner zeer vakkundig bijgestaan door o.a. drummer Simon House (ook al Hawkwind), gitarist Steve Hillage (o.a. Gong), gitarist Nicky Garratt (The UK Subs), toetsenist Jurgen Engler (Die Krupps), punker en bassist Jeff Piccinini (Chelsea) en drummer Jason Willer. Ook de productie is vakkundig: lekker vol, dynamisch en ruimtelijk. Uitschieters? Jazeker, opener 'Fallen Angel STS-51-L' mag er zijn, het met 'duizenden' mellotronstrepen gezegende 'Joker's Song' en het scheurende 'Time Crypt' eveneens. Of 'Anti-Matter' waarin Hillage zich ouderwets uitleeft.

Ooit voor miljoenen euro's mee met een ruimteschip van Richard Branson? Niet nodig, het kan veel goedkoper. Schaf 'Space Gypsy' van Nik Turner aan en ga voor 15 euro op reis door de ruimte. Heerlijk! Harry de Vries (09-2013)

Personnel:

Nik Turner - flute, saxophone, vocals

Nicky Garratt - guitar

Jurgen Engler - Moog synths, Mellotron, guitar

Jeff Piccinini - bass

Jason Willer - drums, percussion

Simon House - additional drums

Steve Hillage - additional guitar

Chris Leits - additional Mellotron

Discography:

with Hawkwind (selection)

Hawkwind (1970)

In Search of Space (1971)

Doremi Fasol Latido (1972)

Space Ritual (1973)

Hall of the Mountain Grill (1974)

Warrior on the Edge of Time (1975)

Solo:

Sphynx (1993)

Prophets of Time (1994)

AFTERglow & FRIENDS

- ▣ [beyondrock](#)
- ▣ [iopages](#)
- ▣ [brain damage](#)
- ▣ [fleeting glimpse](#)
- ▣ [syd barrett](#)
- ▣ [mostly pink](#)
- ▣ [distributed being](#)
- ▣ [morow the prog radio](#)
- ▣ [dprp](#)
- ▣ [progresiste](#)
- ▣ [progvisions](#)
- ▣ [gnosis2000](#)
- ▣ [progarchives](#)
- ▣ [gibraltarprogrockencycloop](#)

PECULIAR STATEMENT (40)

ROGER WATERS:

"TEAR DOWN THAT FUCKING WALL!"

PROGSOAP DISTRIBUTED BEING

Op de sidekickpage van AFTERglow vindt u berichten uit het privéleven van de redacteurs; berichten die altijd te maken hebben met progrock en muziek in het algemeen: ga naar [DISTRIBUTED BEING](#)

NO NOTES, NO NUMBER: PROGMELODIES IN STAFF- NOTATION To Play at Home

THINK and LISTEN in JOJO'S

Space Ritual 1994 Live (1994)
Past or Future (1996)
Sonic Attack 2001 (1997)
Space Gypsy (2013)

Geplaatst door AFTERglow op [11.9.13](#)

Wat een week ... CD

PINK FLOYD - The Wall (1979)

Gisteravond in de Arena ...

... **Roger Waters** gezien met zijn fenomenale uitvoering van Floyd's 'The Wall'. Voor mij de vierde keer. **Pink Floyd** in Dortmund en Londen in 1980 en tijdens deze solotoer, bestaande uit inmiddels 212 uitvoeringen, in Arnhem in 2011 en nu dus in Amsterdam.

Wat een indruk maakte dit tijdloze werkstuk wederom. Door de sterke muzikaal-technische uitvoering van zijn band, door het spelplezier van Waters zelf, die afgelopen zaterdag 70 werd, door de geweldige show met prachtige animaties, foto's en films, door ontploffingen, het vliegende varken en het overscherende vliegtuig, de opgeblazen karakters uit het verhaal en de opbouw en destructie van de muur.

Maar wat het meest blijft hangen is de boodschap over niet te vertrouwen regeringen, over totalitaire regimes, over de soldaten en onschuldige burgers die de dood in worden gestuurd door 'onze' leiders. "Mother, should I trust the government? NO FUCKING WAY", schreeuw Waters. Helaas een tijdloze boodschap want de mens lijkt onverbetterlijk. Macht corrumpeert immers. Wie zegt dat er geen protestzangers meer zijn: luister naar Waters en denk na over wat hij te zeggen heeft en vooral: doe er wat mee!! **Harry de Vries (wat een week 35)**

Geplaatst door AFTERglow op [9.9.13](#)

Labels: [Week CD's 2013](#)

Pond - Hobo Rocket (2013)

Label: Modular

Bandsite: <http://pondband.com/>

Running Time: 34:05

Reviewer: Henk Vermeulen

Score:

(out of 5 JoJo's)

Pond is een Australische band die nauw verwant is aan de tot nu toe veel bekendere, eveneens Australische band Tame Impala. Nick Allbrook en Jay Watson hebben beiden meegewerkt aan de twee baanbrekende albums van deze band: 'Inner Speaker' en 'Lonerism'. Waarmee direct duidelijk wordt in welke richting het vijfde album 'Hobo Rocket' van Pond gezocht moet worden: op diepe baslijnen gebaseerde psychedelische rock waar voortdurend elektronica en gitaarklanken doorheen snerpen, evenals de bij vlagen vlijmscherpe stem van Allbrook en psychedelische harmonieën.

Allbrook heeft Tame Impala inmiddels verlaten terwijl Watson vooralsnog zijn steentje aan beide bands blijft bijdragen. Je ontkomt echter niet aan de indruk dat beide bands tweelingzusjes zijn. Toch zijn er ook verschillen. Imponeren de liedjes van Tame Impala doorgaans compositorisch wat meer, het Pond-geluid klinkt veel krachtiger en helderder dan het diffuus geproduceerde geluid van Tame Impala. Bovendien zit er bij Pond meer afwisseling en contrast in de songs.

Het titelnummer en 'Midnight Mass (At the Market Street Payphone)' illustreren dit op de meest bizarre maar ook huiveringwekkend vertederende wijze. Eerstgenoemde opent op een wijze die Frank Zappa bedacht zou kunnen hebben: een sprekende Sinatra-achtige stem die al snel wordt omgeven met door merg en been gaande elektronika, bonkende ritmes, snerpende zang en schurende gitaarnoise, waarna zich via waterige geluidseffecten langzaam een Floydiaanse finale aankondigt, compleet met slideguitar en keyboards die doen denken aan de Farfisa-klanken van

REVIEW RATING

EXPRESSED in JOJO'S:

5 JoJo's = masterpiece

4 JoJo's = excellent

3 JoJo's = good

2 JoJo's = moderate

1 JoJo's = use as a frisbee

→→→ **NEW EDITOR BUYINGS:**

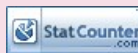
HOT HEAD SHOW - Perfect **EKSEPTION** - The Last Live Tapes **THE RELATIVES** - Virtual **NIK TURNER** - Space Gypsy **FLY LIKE AN EAGLE** - Tribute to Steve Miller **FLASH** - Featuring Bennett & Carter **SANGUINE HUM** The Weight of the World **MOTORPSYCHO** - Still Life with Eggplant **NOSOUND** - At the Pier **NEIL YOUNG** - Live at Massey Hall 1971 **TRIBUTE TO JIM CAPALDI** - Dear Mr Fantasy **MMOSS** - Only Children **WIGWAM** - Lucky Golden Stripes & Starpose **AMPLIFIER** - Echo Street **GREEN VIOLINIST** - More Thrills & Ending Blessings **BEGGARS OPERA** - Act One **MARBIN** - Last Chapter of Dreaming **DEWA BUDJANA** - Dawai in Paradise **JOLLY** - The Audio Guide to Happiness Part 2 **STEVEN WILSON** - The Raven that Refused to Sing **JACCO GARDNER** - Cabinet of Curiosities **REDSHIFT** - Wild 2 **ELO** - Out of the Blue **PASSPORT** - Cross Collateral **ANNE SOLDAAT** - Anne Soldaat **DAVE KILMINSTER** - Scarlet The Director's Cut **MAHOGANY FROG** - Senna **YAGULL** - Films **BRIAN ENO** - Lux **ACHE** - De homine urbano

→→→ **AFTERglow: HERE and NOW**

Wilt u op de hoogte blijven van belangrijke updates van ProgLog AFTERglow? Of heeft u andere vragen, twijfels, angsten en opmerkingen? Stuur een e-mail naar: proglogafterglow@kpnmail.nl

→→→ **AFTERglow: HIT and RUN**

Visitors from 2006 till the end of August 2013: **535009** Measured by StatCounter

Alle teksten gepubliceerd op **ProgLog AFTERglow** zijn door vermelding van de auteursnaam van de maker auteursrechtelijk beschermd volgens het Intellectueel Eigendomsrecht en de daaronder vallende Auteurswet.

→→→ **EDITORS ProgLog AFTERglow**

Harry 'JoJo' de Vries:

Reviews/WeekCD's, Editing, Treasuring

Henk Vermeulen:

Reviews from a Different Point of View

Peter Swart:

Richard Wright.

Openers 'What Happened to the Milton Head Collide?' en 'Xanman' zouden op grond van de 'noisy' klanken zomaar op een Tame Impala album kunnen staan. 'O Dharma' is dan weer van geheel andere orde: een prachtige, vertederende melodie gevuld met prachtige (samen)zang waarvan het psychedelische gehalte extra ondersteund wordt door de sitar en slide guitar echo's. 'Sergeant Peppers Lonely Hearts Club Band' en de vroege Pink Floyd albums zijn dan nooit ver weg!. Overigens zijn ook overduidelijk referenties aan The Flaming Lips en MGMT waarneembaar. Bij het noemen van deze namen is wel duidelijk dat Pond en Tame Impala in de neo-psychedelische hoek van het muzikale spectrum zitten waar de inspiratie overduidelijk komt van de sixties-psychedelica en Syd Barrett.

'**Hobo Rocket**' is een prachtige plaat die door haar afwisseling en vele details niet snel zal gaan vervelen maar zich bij herhaalde beluistering juist steeds beter zal laten kennen. Ik hoop dat dit een voorbode is van veel moois dat nog gaat komen. **Henk Vermeulen (09-2013)**

Personnel:

Nick Allbrook - vocals, flute, keys, guitar
Jay Watson - guitar, keys, bass, backing vocals
Joseph Ryan - guitar, bass, backing vocals
Jamie Terry - keys, bass
Cam Avery - drums
Dave Parkin - sax

Discography:

Psychedelic Mango (2009)
Corridors of Blisterday (2009)
FronD (2010)
Beard, Wives, Denim (2012)
Hobo Rocket (2013)

Geplaatst door AFTERglow op [4.9.13](#)

Wat een week ... CD

JUDY DYBLE - Flow and Change (2013)

Wederom een prachtig album ...

... van Judy Dyble, de eerste zangeres en mede-oprichter van Fairport Convention. Terwijl voorganger [Talking with Strangers](#) hier ook al een lovende review ontving.

Met 'Flow and Change' gaat Dyble voort op hetzelfde pad al is het album wat ingetogener dan zijn voorganger en vormt het nog meer één geheel. Het is dan wel geen concept-album maar gemeenschappelijk thema van de tien songs lijkt toch wel de 'flow' van het leven met zijn pieken en dalen, het ouder worden en de dingen die voorbijgaan. Niets blijft immers hetzelfde. Een typisch romantisch thema, nostalgisch maar mooi en sfeervol uitgevoerd in een folky, soms jazzy setting en met die nog steeds zo engelachtige stem van Dyble

Dyble wordt hier, naast vele anderen, ondersteund door producer en medecomponist Alistair Murphy, Matt Malley (ex-Counting Crows), Pat Mastelotto (King Crimson) en Juliane Regan (All About Eve). Moet ik er tracks uitlichten? Nee, alles is even sterk, tot aan de perfect bij de muziek passende hoes aan toe. **Harry de Vries (wat een week 34)**

Geplaatst door AFTERglow op [1.9.13](#)

Labels: [Week CD's 2013](#)

Nektar - Time Machine (2013)

Label: Galileo Records/Gonzo Multimedia Group

Bandsite: <http://www.nektarmusic.com>

Running Time:

Reviewer: Harry 'JoJo' de Vries

Score:

(out of 5 JoJo's)

Reviews, WeekCD's, Musician's Touch

Arjan Bom:
'Emeritus Resting'

PROFESSIONAL MEMBERSHIPS:

The Happy Convention of Not Quite
Objective **PINK** Spectacled Reviewers

→→→→ AFTERglow: ARCHIVE

▼ 2013 (56)

▼ september (7)

[Wat een week ... CD PETER GABRIEL - Plays Live \(...\)](#)

[Renaissance - Grandine il Vento \(2013\) Label: Sym...](#)

[Wat een week ... CD COPERNICUS - Worthless! \(201...](#)

[Nik Turner - Space Gypsy \(2013\) Label: Purple Pyr...](#)

[Wat een week ... CD PINK FLOYD - The Wall \(1979\)...](#)

[Pond - Hobo Rocket \(2013\) Label: Modular Bandsit...](#)

[Wat een week ... CD JUDY DYBLE - Flow and Change...](#)

► augustus (6)

► juli (3)

► juni (8)

► mei (7)

► april (6)

► maart (8)

► februari (6)

► januari (5)

► 2012 (74)

► 2011 (80)

► 2010 (83)

► 2009 (110)

► 2008 (135)

► 2007 (150)

► 2006 (37)

Het is mode om als vertegenwoordiger van het illustere progverleden een comeback te maken. Soms pakt dat heel goed uit, vaker valt het tegen. Doorgaans niet omdat het gebodene onder de maat is, al komt dat ook voor, maar de oorzaak ligt meer in 'het momentum'. De rijke jaren '70 vormden een ander tijdsgewricht, de prog- en symfo stonden nog in de kinderschoenen dus veel was nieuw of nog niet eerder gedaan, nieuwe instrumenten kwamen in zwang zoals de synthesizer en de Mellotron en de luisteraar was drie tot vier decennia jonger. Het ontbreken van die factoren zijn er debet aan dat bij een nieuwe uitgave van een oude band de beleving en de waardering door de ervaren luisteraar onvermijdelijk anders zal zijn. Laat ik, dat constaterende, het nieuwste album 'Time Machine' van Nektar eens beschouwen.

Zoals ik eerder schreef is Nektar een band die als subtopper niet zou hebben misstaan naast bands als Camel en Eloy maar in het geweld van de grote symfobands in die tijd desondanks minder prominent in de schijnwerpers stond. Zeker in Europa want in de USA had men meer succes. Toch staan hun albums 'A Tab in the Ocean' (1972) en 'Remember the Future' (1973) ook bij de Nederlandse prog liefhebbers terecht hoog aangeschreven. Dat niveau haalt de band niet meer maar desondanks is 'Time Machine' een heel aardig album.

Nektar bestaat hier onder anderen uit de oerleden Roye Albrighton en Ron Howden en uit Billy Sherwood (o.a. Yes, Circa) die de bas onder handen nam en de prima productie verzorgde. Tezamen met Klaus Henatsch op keyboards hebben zij een sfeervol progalbum gemaakt waarbij de gitaren en keys domineren. Albrighton klinkt regelmatig als Steve Hackett, vooral 'Destiny' is daar een mooi voorbeeld van. Zijn zang vind ik overigens niet overal even sterk. De stem is nog steeds herkenbaar maar klinkt fragieler en niet al te vast. Hoe pakt dat live uit denk ik dan?

Hoogtepunten zijn de bijna tien minuten van opener 'A Better Way' met een staalkaart van hun technische kunnen en van de proghistorie, 'If Only I Could' dat een goede opbouw kent met veel afwisseling en het jazz-rockende 'Juggernaut' waarin Sherwood heerlijk bast. Uitschieter is 'Diamond Eyes' waarin de band het hoge niveau van hun eigen progklassiekers evenaart. Een dieptepunt is er ook, het op een Caraïbisch melodietje gezette 'Set me Free Amigo'. Alleen die titel al maar de uitvoering is eveneens tenenkrommend en valt volkomen uit de toon bij de overige negen goede tracks.

Resumerend en refererend aan de inleiding van deze review: als dit album in de jaren 70 zou zijn uitgebracht zou ik zeer enthousiast zijn geweest, zo schat ik in. Sindsdien heeft de tijdmachine van het leven niet stilgestaan. Dat kleurt toch de waardering van 'Time Machine' en bewijst maar weer eens dat recenseren een subjectieve bezigheid blijft. In dat licht kom ik niet verder dan de toch nog steeds zeer acceptabele score van '3 uit 5'. **Harry 'JoJo' de Vries (08-2013)**

Personnel:

Roye Albrighton - lead vocals, guitars

Ron Howden - drums, percussion

Klaus Henatsch - keyboards

Billy Sherwood - bass

Discography (selection):

Journey to the Center of the Eye (1971)

A Tab in the Ocean [1972/2004]

Sounds Like This (1973)

Down to Earth (1974)

Remember the Future (1974/2002)

Sunday Night at London Roundhouse (1974)

Recycled (1975)

Magic is a Child (1976)

Nektar (1976)

Man in the Moon (1980)

The Dream Nebula (The Best 1971-1975) (1998)

The Prodigal Son (2001)

Evolution (2004)

Door to the Future (2005)

Book of Days (2007)

Fortyfiel (Live)(2009)

Time Machine (2013)

Geplaatst door AFTERglow op [28.8.13](#)

